

Husk de kulturbærende fag

Måske står det ikke nær så grelt til med musik i undervisningen som tidligere antydet på denne plads. Lad os liste de positive ting:

Musikundervisningen i folkeskolens 1.-6. klasse er obligatorisk med et vejledende samlet timetal på 330 fordelt på de seks årgange.

Musik på de gymnasiale uddannelser findes på tre niveauer, A, B og C, hvoraf de fleste niveauer kan tages som valgfag på en eller flere årgange.

Adskillige skoler og gymnasier har "brandet" sig selv som musikskoler. Den mest kendte er formentlig Skt. Annæ Gymnasium i København. Og seks kommuners folkeskoler har fra og med skoleåret 2014-15 deltaget i et fireårigt forsøg med særlige talentklasser i musik.

Så hvad er problemet?

Det første er antallet af folkeskolelærere med musik som linjefag. Der mangler ganske enkelt fagligt kvalificerede lærere til at løfte opgaven med at bibringe eleverne forudsætninger for livslang og aktiv deltagelse i musiklivet og for at kunne forholde sig til samfundets mangearterede musiktilbud.

Det andet problem er det såkaldt "vejledende" timetal

i folkeskolens første seks årgange. Det åbner spæmuligheder for det kommunale selvstyre.

Det tredje problem er, at elever i 7.-9./10. klasse kun kan vælge musik som valgfag... hvis ellers skolen tilbyder et sådant. Der er med andre ord en elevmasse, der fra og med 13-14-års alderen formentlig ikke stifter bekendtskab med musik i en pædagogisk sammenhæng.

Et fjerde problem er antallet af kandidater under uddannelse på landets lærerseminarier.

Men hvorfor skal vi overhovedet have musikundervisning? Musik er jo en fritidsinteresse, som dyrkes såvel udøvende som lyttende af rigtig mange mennesker i alle aldersgrupper.

Der er en række gode grunde til, at musik bør indgå i undervisningen såvel i folkeskolen som i gymnasiet.

Musikken styrker identitetsdannelsen, musik er med til at skabe en levende kultur i skoleårene, og musik udvikler og styrker kreativiteten. Endelig – og nok så væsentligt – så peger adskillige undersøgelser på, at musik (og de øvrige kreative fag) styrker elevernes evne til samarbejde og skærper indlæ-

ringsevnen, hvilket ses i skolens mere boglige fag som fx matematik og naturfag.

Platon (ca. 427-347 f.v.t.) sammenfattede det på denne måde: *Musik er et af de væsentligste elementer i børneopdragelsen, idet rytme og vellyd mere end noget andet formår at trænge ind i barnesjælen og præge den, da musikken i sig har noget opløftende og forædlende og derfor kan styrke det ædle i menneskets karakter og højne dets sind.*

Når Sofie og Abdul forlader 6. klasse forventes de bl.a. at *kunne lytte opmærksomt og udtrykke sig varieret om musik fra forskellige generer, kulturer og perioder.*

Det er en stor mundfuld for deres musiklærere at nå dette mål. Vi tvivler ikke på, at lærerne gør en enorm indsats. Men i den konstante kamp om timer viser historien, at de "hårde" boglige fag vinder over de "bløde" kreative.

Faget musik har stadig noder i partituret, men det er blevet mindre og mindre med årene. På denne plads lyder derfor det fromme ønske til politikere, forældre og lærere: Husk de kulturbærende fag. Glem ikke kulturen. ■ CS